

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

SKOLEBLADET HØJEN:

SKT. ANDREASKOLLEGIUM.

NR. 7

LØRDAG D. 20. SEPTEMBER 1919

3. AARG.

OPRAAB.

ATTER er et nyt Skoleaar begyndt, og dermed tillige et nyt Aar for Foreningslivet her oppe paa Højen. En temmelig stor Del af de gamle Medlemmer er draget bort, og deres Bortgang har været et Tab for »Højen«, maaske et stort Tab.

Men en Række Elever er fra Mellemkolen traadt over i Gymnasiet og Realklassen. De skal erstatte Tabet af de udgaaede. Og det var jo dygtige Folk, som forlod os. Imidlertid haaber vi, at den Ungdom, som nu fylker Gymnasiet og Realklassen, er lige saa dygtig, lige saa energisk. Lad os vise, at den er det!

Hvordan skal nu de nye Slægter erstatte de gamle? Først og fremmest ved, alle som én, at indmelde sig i Skolens Forening »Højen«. Som det tidligere engang er bleven udtalt i vort Organ, er det jo ikke enhver Gymnasiasts og Realists *Pligt* at være Medlem af Foreningen, men *han kan ikke være andet bekendt*. Og selv om enkelte maaske bor noget langt borte fra Skolen, saa at de ikke kan deltage i *hvert* Møde, da er dette dog ingen Grund til at staa uden for »Højen«; thi der vil sikkert komme et eller andet Foredrag, som de absolut *maa* høre, og det vil da kun være et lille Offer at blive paa Skolen det Par Timer længere end sædvanligt.

Foreningens Formaal er »at give Medlemmerne Lejlighed til ved Selvvirksomhed at prøve og øge deres aandelige Evner*). Dette

*) Foreningen »Højen«s Love.

søges opnaaet paa to Maader: 1) Ved Afholdelse af Møder 2) Ved Udgivelse af vort Skoleblad.

Chr. Hostrup har sagt, at Diskussion er i høj Grad opdragende; thi den er en Prøvesten for vore Principper, Tanker og Idealer. Og skønt enhver af os jo ikke kan have sin bestemte Mening om alt, ikke kan tænke paa al Verdens Ting, og heller ikke i længere Tid kan staa fast ved alt det, han har udtalt (thi vi er jo stadig i Udvikling), saa er der dog altid noget, der særlig interesserer os, noget, vi har dannet os en Mening om, noget, vi kan tale med om. Ensidighed er Alsidighed paa ét Omraade.

Men »Højen« er ikke Diskussionsklub alene. »Paa Møderne er ingen Art af mundtlig Fremstilling udelukket«*). Der kan holdes Foredrag, baade med og uden Diskussion, Oplæsning etc.

Saa vidt om vore Møder. Men saa er der Bladet. Det »bærer Foreningens Navn og søger at virkeliggøre dens Idéer«**). Det skal give Udtryk for Hovedstrømningerne i Skolens og Elevernes Liv; det skal være et Bindeled mellem Skolen og *saavel de gamle Elever som de nuværende Elevers Hjem*.

Vi sagde, at de nye Realister og Gymnasiaster først og fremmest skal erstatte de gamle ved at melde sig ind i Foreningen. Men der er en anden og bedre Maade at erstatte de udtraadte Medlemmer paa. Her er et Virkefelt for dem af Foreningens Medlemmer, der er initiativrige, for dem af os, der faar Impulser, for de energiske og virkelystne. Og er ikke al god og sund og ægte Ungdom initiativrig og virkelyst!

Ikke tvungne gennem Opfordringer, ikke nødte gennem Anmodninger burde vi virke for at højne Interesserne her paa Skolen. Nej, drevne af den ungdommelige Idealismes Frihed! — Vor Skoles Hæder er vor Hæder. Vor Ungdoms Ære er Landets Ære. Ned gennem Aartierne har Kollegiets Ungdom løftet Idéens Fane højt. Vi vil ikke svigte vore Traditioner, vi vil hævde Skolens Ry. Vi vil højne vor Ungdoms Interesser.

Bliv altsaa Medlemmer, I, som ikke er det! Giv Bidrag, I, som ikke giver det! Det kan være i Form af Artikler eller Foredrag, Oplæsning eller Deltagelse i Diskussion. Vis, hvad I duer til! Har vi da ikke nok at beskæftige os med, nok at give hinanden Del i? Vi lever i en interessant Tid, i en bevæget Tid. Vi har i Litteratur, Videnskab og Kunst udtømmelige Kilder at øse af.

*) Foreningen »Højen«s Love.

***) Ibid.

Lad der i Aar blive Liv og Virksomhed i Foreningen, og lødigt og godt Indhold i Bladet. *Lad de gamle Kollegianere se og sande, at vi kan endnu, vi Elever oppe paa Højen.*

I nye Realister og Gymnasiaster, bliv Medlemmer, bliv aktive Medlemmer! Og i gamle Kollegianere, knyt igen Forbindelsen med eders gamle Skole, bliv Medlemmer af Foreningen, kom i den og virk i den, skriv i Bladet!

Lad Foreningen samle og løfte alle gamle og nye Elever fra St. Andreas Kollegium!

5.—9.—1919.

Arne Skjelso,
Formand.

Leo Christensen,
Ædil.

Venner langt borte!

(Fra Højen's Korrespondent i Holland).

Langt, langt borte fra Danmark lever der en Flok unge Mænd, Præster og Theologistuderende, som trods Afstanden — de bor i Sydholland nær Belgiens og Tysklands Grænser — stadig lever vor Skoles Liv med og stadig bevarer en levende Interesse for alle Peblinge fra S. A. K. Før har de været Lærere og Præfeker i den røde By paa Højen, især dengang den tyske Skole endnu var der, nu sidder de i deres egen Skole, Ignatius Kollegiet i Valkenburg, og studerer al den Filosofi og Theologi, en katholsk Præst skal kende. — De fleste af S. A. K.s nuværende og gamle Elever har mange Venner og Bekendte i den Flok, og da jeg jo er en gammel Dreng fra Højen, kunde jeg ikke, da jeg for nylig

var i Holland, lade være med at gøre en Afstikker til Valkenburg, og da I næsten alle har gode Bekendte dernede, tror jeg, at I nok vil have Glæde af at høre lidt om mit Besøg der:

Den ene lille Station farer forbi os efter den anden til jeg endelig naar en med det gammelkendte »Valkenburg« paa Stationsskiltet. Her ser jeg ogsaa straks det mægtige Ignatiuskolleg. Jeg gaar rask forbi alle de dumme, moderne Hoteller, over Banelinien, op ad en Bakke, rundt om den høje røde Klostermur, til jeg med bankende Hjerte staar i Portrummet og beder om at tale med dem af Patrene og Fratrene, der har været i Danmark. Jeg remser en 10—12 Stykker op, og kun to af dem, P. Klein og Muk-

kermann er ikke her. Der bliver kaldt paa Pater Stræter, medens jeg venter i Taleværelset. Saa banker det. »Herein«, og der staar P. Stræter, men uden sit dejlige Gedebukkeskæg, kun at genkende paa den skæve Under-

kommer det danske igen. Alle er de straalende glade; der bliver sørget for Aftensmad, ved hvilken jeg maa fortælle løst og fast fra Danmark. Efter Bordet gaar vi ud i Haven. Alle »Danskerne«, saaledes hedder de her,

Fra venstre mod højre ses: P. Leibør, Irlenborn, Stræter, Drüding, Leopold, Weh, Bønner, Kinzig, Sladeczek og Schalk.

Yderst til højre staar P. Becker, de to andre Præster har ikke været Lærere eller Præfeker paa Kollegiet.

læbe. Han ser ganske dumt paa mig, saa gaar der en Praas op for hans Højærværdighed, og hans Glæde er rørende. »Sikken en Overraskelse« er hans stadige Omkvæd, og midt under det hele løber han for ogsaa at hente de andre, og saa strømmer de ind, de kære gammelkendte Ansigter. Til at begynde med maa jeg klare mig med Tysk, men efterhaanden

samles og løber med deres flagrende Jesuiterskorter op paa et af Udsigtspunkterne i den prægtige Have, hvor der bliver kommanderet Tavshed, for at jeg kan faa Ordet og fortælle om S. A. K. og Eleverne, om Hertug Knuds Division, om A. C. o. s. v. Kl. 8³/₄ maa vi desværre standse; jeg gaar henrykt ned i Byen for at finde Nattelogi. Næste Dag

skal jeg ministrere ved Messen for P. Schalk, min gamle Præfekt, som nu er bleven Præst. Efter den hellige Messe og Kommunion, modtaget af min gamle Præfekts Haand, spiser vi sammen med endnu en af de danske Morgenmad. Samtalen gaar paa Dansk, ligesom Pater Schalk havde sørget for dansk Bøn efter Messen.

Da største Delen af mine Bekendte skal i »Skole« Kl. 9, overgives jeg til P. Leibers Førerskab. Paa Grund af sine Talegaver er han altid den danske Kolonis »Mundstykke«. Alle interesserer sig levende for den danske Kirke; de læser med Iver Ugebladet »Sankt Olaf« og »Højen«. Gennem de lange billedprydede Gange naar vi Biblioteket. Vi beundrer de uvurderlige Skatte, der er samlede her, Bøger, Helgener har ejet. Det filosofiske og theologiske Bibliotek er vistnok næsten fuldstændigt. Missionsbiblioteket er det største i Verden, og der findes pragtfulde Samlinger af Signeter og Helgenbilleder fra alle Tider. Til Middag spiser en af de andre ogsaa med mig og Snakken gaar rivende. Bagefter drikker jeg Kaffe med alle Danskerne; de er alle glade og overgivne, driller hinanden og skoggerler som Skoledrenge. Vi bliver fotograferede sammen under stor Moro.

Kl. 3 begynder Forelæsningerne

atter, og jeg føres af P. Sladeczek ned til Katakomberne. Han er en ypperlig Fører, da han særlig har studeret disse. Uden for Valkenburg har en katolsk Rigmand nemlig i nogle bløde Klipper ladet lave nogle herlige Gengivelser af de romerske Katakomber. Selvfølgelig er de ikke nær saa lange, og der findes kun $\frac{1}{3}$ af Kapellerne, men de er fremstillet saa nøjagtigt med Malerier og det hele, at de endogsaa kan bruges til videnskabeligt Arbejde. Med en Vokssnor lyste vi os gennem de mørke, underjordiske Gange. Skønt vi vandrede rundt i $2\frac{1}{2}$ Time var der stadig noget nyt at se. Det var et gribende Stykke Kultur- og Kirkehistorie, et storslaet Bevis paa Kirkens Sandhed og den katolske Tros Uforanderlighed. Nogle Billeder var naive og barnlige, andre lyste af stor og ædel Skønhed. Alle Enkeltheder gav P. Sladeczek mig glimrende Oplysninger om. Der er i Katakomberne ogsaa et lille Museum af antikke Sager; Krukker og Lamper fra Roms Katakomber. Vi havde det hyggeligt om Eftermiddagen; næste Dag skulde jeg have rejst videre, men ak! Katakomberne besøges ikke ustraffet. Om Natten blev jeg daarlig af en ubehagelig Maveforkølelse, saa mit Besøg blev forlænget.

Jan Ballin.

(Forts.).

Søren Chr. Opffer.

Han er død!

Paa Marken derude, hvor de kæmper, der faldt Søren Christian.

Det er helt sært for os unge Kollegianere, at mange af dem, vi har leget med og siddet paa Skolebænk med — de ligger nu derude, døde. . . .

Vi har faaet rykket os Krigen paa nært Hold.

Og blandt dem af vore Kammerater, der er døde Heltedøden, sender vi Søren Christian en særlig Tanke. Andre forlod vel en graanet Far og en grædende

Mor for Fædrelandets Skyld; men *han* forlod Far og Mor og Fædrelandet med for fjernt fra Venner og Frænder at kæmpe for Friheden.

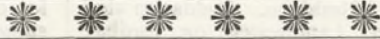
Den Sag, der blev særlig hans Sag, fordi han viede den sit Blod — hans Sag var Ungdommens Sag, men ogsaa kun den Ungdoms, der havde saa levende Idealer, at de kunde dø for dem. Og til den Ungdom hørte Søren Christian.

Det var et ungt Liv, der slukedes; han døde en ung Død.

H. H. DANØ^S BOGHANDEL

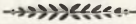
JÆGERSBORG ALLÉ 6 (HJ. AF FREDENSVEJ).

Alle Skolebøger. - Skolemateriel.

Derfor vil vi ikke græde, men være stille, ganske stille, og saa vil vi bede for ham: *Requiescat in pace.*

Emil Frederiksen.

Af Rigmor Petersens Stilebog.

(Meddelt ved H. B.).

Brændt Barn skyder Ilden.

For naar man een Gang har prøvet at Brænde sig saa paser man rennok paa at man ej skal Brænde sig igen, for de gør meget Ondt at Brænde sig saa skyder man Ilden som man har Brændt sig po for at det ikke skal Ske igen. Dette er et godt Ordsprog. Et Ordsprog er naar folk har opdaget at noget er saa sant at de siger de saa tidt at det bliver til et Ordsprog. Jeg har osse engang prøvet og Brænde mig, og nu holder jeg mig rennok aldti fra Kagge Lovnen for de var paa den jeg Brændte mig paa, men der er osse mange andre ting man kan brænde sig paa. Min Søster Sofie Brændte sig en gang paa et Strygejern og saa kom

Dogter Hansen og ga hinne saa mange Klude om Haanden og saa kom hun ikke med paa Bal hos Kanslirod Madsen hvor hun skulle havde Dandset med Løgtnant Handsen, men Joseffine motte gaa allene. Derfor padser hun ogsaa bedre paa og skyder Ilden. Ossaa kan man og saa Brænde sig paa Varm Mad og paa Brændeneller naar man er paa Landet, og paa Vandmænd naar man er i Vandet. Og derfor er det et udmærget Ordsprog?

Kære Kammerater!

I det følgende skal jeg fortælle jer om, hvorledes en Realklasse tilbringer en Afskedsdag i Nøddebo.

Efter Afslutningen tog vi ned til Monty pr. Bil, hvor Kaffen indtoges under Spøg og Skæmt. Derfra drog vi hjem hver for sig og paa Slaget 3 mødtes vi paa Gjentofte Banegaard, og snart efter rullede Toget ind, hvori Hr. Henriksen og et Par Dreng (undskyld) allerede befandt sig. Vi fyldte næsten en hel Kupé, og Paco og Sprit spillede paa Redekam til Landboernes udelte Beundring. Naa, vi kom altsaa til Hillerød, og Hr. H. viste os, hvor han havde gaaet i Skole og lavet Nuntre, som han selv sagde.

Vi spadserede saa hin berømmelige

Tirsdag gennem Slotsparken og ud ad Landevejen til Nøddebo.

Undervejs fortalte Hr. H. Historier om Jyder og Rovmordere og Kulsviere og meget andet, medens Sprit morede sig med at tabe sin Tegnebog og i den Anledning løb en Kilometer tilbage, selvfølgelig uden at finde den. Vi fortsatte saa Marchen og da Klokkeren var $6\frac{1}{4}$ var vi i Nøddebo. Middagen stod paa Snitter, Lammesteg og Jordbær (ah), og vi spiste af fuld Kraft. I Dagens højtidelige Anledning var der komponeret en Afskedsmarch (af Sprit) samt skrevet en Del Sange, hvoraf særlig Vagns gjorde Lykke, den var ogsaa mesterligt skrevet og fortalte om, hvorledes en Skoledag gik lige fra man kom forsent om Morgen, og blev sendt i Fysikken, til man skulde hjem og ikke gik i Fysikken. Der blev holdt en Del Taler, hvoraf jeg skal nævne Hr. H.s Tale for Realen samt Undertegnedes for Kollegiet, der fulgtes af tre kraftige Hurraer. Efter Middagen gik vi ud i Haven, hvor vi drak Kaffe og nød Udsigten over Esrom Sø.

Vi stillede en Vogn til Kl. $9\frac{1}{2}$, saa kunde vi lige naa Toget, der gik 10,01. Vi gik ind og hørte Sprits March, og saa maatte vi bryde op. Da vi kommer ud i Gaarden, kommer Opvarteren løbende og fortæller, at Vognen var gaaet i Stykker, saa vi maatte gaa.

Det var et haardt Stykke Arbejde, men vi travede af, det bedste vi havde lært, men efterhaanden blev vi klare over, at det var umuligt, men Hr. Henriksen skruede blot Tempoet op, og det gik af Sted i morderisk Fart, og vi var alle klare over, at vi havde sat Verdensrekord for Strækningen. Paa det sidste Stykke Vej spurtede Hr. Henriksen og vandt Løbet (han naaede altsaa Toget), mens vi andre stod med Haaret ned ad Nakken. Hr. Henriksen havde troet, at vi ogsaa var kommet med, saa han var jo lidt urolig for os, fortalte han os bagefter. Ove gik saa rundt i Byen og bad om Natteologi, men han blev trolig smidt ud alle Vegne.

Da Klokkeren var 11 fik Børge den lyse Idé, at vi skulde spørge paa Jernbanestationen, om vi ikke kunde faa Lov til at ligge i en Jernbanevogn, og som sagt saa gjort, og Resultatet blev, at vi kunde faa Lov at ligge i en 2. Klasses Vogn, hvis vi vilde komme igen Kl. 1.

Vi gik saa ned til Slotsgraven og filosoferede, det kan Realister nemlig ogsaa, og paa Slaget Eet ankrede vi op i en 2. Klasses Kupé og sov snart sødeligt oven paa Dagens Anstregelser.

Paa Slaget Fem stod vi op og saa satte vi os ud paa Banegaarden og længtes efter Kaffen, vi skulde have Kl. 6.

Kl. 6,10 gik Toget og vi fik en Kupé for os selv, og I kan tro, at der blev sunget i den Kupé.

Nu ikke mere denne Gang, nu har jeg fortalt jer saa godt jeg kunde om Realisternes Bolschevikfest Anno 1919.

En Masse Hilsener fra jeres heng. Kammerat

Peter Andersen,
Ungsocialist i Realklassen.

P. S. Hilsen fra hele Realen, samt fra »Fede Hansen« og Rousell, de skal til Norge, og »Fede« har lovet sin Fader, at han skal bestige alle Fjældene og blive rigtig tynd.

FRA SKOLEN

Før Ferien.

Ved Afslutningshøjtideligheden d. 8. Juli talte Skolens Rektor, P. Günther, til en stor Forsamling af Elever og deres Forældre om »Optagelse og Oprykning«. P. Günther havde som sædvanlig krydret det ellers saa tørre Emne med forskellige Morsomheder, der nok kunde aflokke Tilhørerne Munterhed. Glad var man alligevel, da Talen om det ret pinlige Thema var til Ende, og man saaledes var kommet Ferien et godt Stykke nærmere. P. Günther rettede ogsaa nogle Ord til Studenterne, af hvilke James Stark bragte en smuk, bevæget Tak til Lærerne, Forældrene og Kammeraterne. Efter Præmieuddelingen og Afsyngelsen af de tre traditionelle Sange, hvis Melodi og Tekst har en egen Duft af Sommerferie og Landliv, spredtes man med Haandtryk og »Tak for i Aar« for alle Vinde.

—o—

Det er med en vis Spænding, at man en Dag, naar Sommerferien nærmer sig sin Afslutning, aflægger en Visit paa Kollegiet, der ligger og keder sig oppe paa Højen, og det er da heller ikke sjældent, at man spørger interessant Nyt deroppe. Saaledes gik det en og anden, der i Aar gjorde Forsøget. Desværre erfarede man saaledes, at P. Hausmann, der har virket som Lærer paa Kollegiet

lige fra 1903, var rejst til Holland for næppe at vende tilbage mere. Han vil savnes af alle dem, der kender ham og har haft ham til Lærer, og det er med en varm Tak fra alle de Kollegianere, der har nydt hans *ypperlige Undervisning*, og det er mange, at han har forladt vort Samfund heroppe paa Højen. — Endvidere blev man ikke lidt glædelig overrasket over at gense *P. Schalk*, der er kommen tilbage til Kollegiet efter ca. 6 Aars Fravær. Han har deltaget i Krigen, først som Sygeplejer, siden som Feltpræst, og han har opholdt sig snart i Rusland, snart paa Balkan, snart paa Vestfronten, kort sagt været i Livsfare og udsat for overmaade store Anstrængelser lige siden 1915. Det er derfor paa Tide, han faar en Smule Hvile, og det er med Glæde, hans mange gamle Venner træffer ham igen. Han bringer ikke faa Hilsener med fra P. Siräter, P. Klein og alle de andre, som sikkert mange af Kollegiets nuværende og gamle Elever har i kært Minde.

Efter Ferien.

Den 19. Juli Kl. 10 samledes gamle og unge atter oppe paa Højen. Og sikken en Hilsen og Spørgen og Hvisken: »Se ham der med Melonhatten, sikken en Herre!« »Og ham, hvad er det for en Fisk?« Saadan var det, at man drøftede de ny Elever (der forefandtes nemlig faktisk et Eksemplar med Melonhat). Men er det maaske anderledes paa Kollegiet end andre Steder? De ny Elever befinder sig sikkert vel heroppe, hvis ikke, er det sandelig deres egen Skyld. I et Antal af 320 gik man ind i Legesalen og fra Rammen hilstes vi i Møde af et »Velkommen tilbage« udført med de sirligste Kruseduller. Efter de to første Vers af »Der er et yndigt Land« holdt Pater Günther en smuk, lille Mindetale over Søren Christian Opffer, der som en haabefuld ung Mand for en Del Aar tilbage var draget bort fra Kollegiet, fra den samme Sal, som vi nu stod i og nu havde fundet Døden for et Ideal, han havde kært og satte højt. Karakterfast, begejstret, som han var, var han draget ud for desværre aldrig mere at vende tilbage.

— Saa talte Pater Günther videre, paa sin egen pudsig Maade, om de nye Karakterer, om det lysegrønne Haab, Bænkene var bleven malede med, og sluttelig ønskede han os, at vi i

Kærlighed til Gud, Skolen, vore Forældre og til hverandre maatte opnaa gode Resultater. Dette haabede han saa meget desto mere, som han troede, at vi ikke havde svedt særlig meget ud af vore Kundskaaber fra i Fjor, da Sommerferien nærmest, hvad Temperaturen angik, kunde sidestilles med en Juleferie. Vi blev yderligere præsenterede for to nye Lærere, Hr. cand. mag. Grubbe og Hr. E. Nielsen og endelig blev det tredje Vers sunget af »Der er et yndigt Land«, hvorefter man klassevis forlod Salen; det nye Skoleaar var begyndt og *nu* er det allerede i fuld Gang.

— 0 —

P. Küpferle, der i Januar Maaned kom herop fra Holland, rejste Mandag den 1. September herfra igen til stor Sorg for sine Elever; disse kan dog glæde sig til at se ham blandt sig efter et Aars Tid og saa forhaabentlig noget længere. P. Messerschmidt, der har været Intern-Præfekt det sidste Aar og som saadan vundet Internernes store Hengivenhed, er ligeledes rejst til Valkenburg i Holland for at fuldføre sine Studier; han erstattes af P. Müller.

FORENINGEN

Tirsdag den 9. September:

Broder Busch

fortæller om sine Krigsoplevelser.

»Es ist nicht jedem Schülervereingegeben, einen Kriegsteilmehmer als Vortragshalter begrüßen zu können . . : saaledes sluttede Formanden sin lille Indledningstale for paa Tysk at byde Br. Busch velkommen. Takket være Br. Busch's Imødekommenhed fik Højens Medlemmer saaledes en Gang Lejlighed til at høre en virkelig Krigsdeltagers Oplevelser. Ved Br. Busch's Foredrag forenedes det morsomme og det lærerige paa en eneste Maade, idet den fængslende Fremstilling ligefrem tvang Tilhørerne til at følge med paa det fremmede Sprog. Uden Hjælp af saa meget som blot nogle Optegnelser fortalte Br. Busch om sine mange farefulde Oplevelser baade ved Fron-

ten og i den oprørte Tid, han tilbragte i sin Hjemstavn, den tyske Stat Lippe-Detmold. Men den naturlige, ligefremme Maade, Episoderne blev fremsat paa, uden anden Pynt end Br. Busch's stilfærdige Lune, var netop det, der mere end een Gang fik de spændte Tilhøreres Begejstring til at kulminere.

Br. Busch har deltaget i Krigen paa Vestfronten saa godt som fra første Dag, og naar jeg nævner Navne som *Arras, Somme, Chemin des Dames og Verdun* er det, kun nogle faa af de Steder, hvor Br. Busch har sat sit Liv paa Spil. Hvor blev vi ikke grebet af Talerens Skildring af det nylig besatte *Namur*, og den Følelse, der paakommer Soldaten, naar han første Gang faar Ordre til at rykke ud med skarpe Patroner, besjælede ogsaa os. Det var ved *Maubeuges* Belejring, at Br. Busch fik Ilddaaben, og hvor han første Gang saa de døde hænge over Pigtraadshegnet. Spændt følger vi ham paa hans Patrouiller, da hans Kammerat falder for en Francitireurs Kugle, medens han selv med Nød og næppe frelser Livet. Vi undrer os over, at han endnu er i Live og staar i vor hyggelige Kreds; vi hører ham fortælle om sit Fald i den Ulvehule, hvor han sidder fast indeklemmt, mens Kampen staar om Terrænet rundt omkring; han fortæller om, hvordan han og en af hans Kammerater bliver levende begravet af en »Flügelmiene«, og ved at redde sin Kammerats Liv vinder han »das goldene lip-pische Verdienstkreuz«. Vi gruer, naar vi hører, at den Bro, han kører over, sprænges i Luften, og at han af Lufttrykket slynges ind paa den dyndede Kanalbred, mens Heste og Vogne synker i Dybet. — Alt dette er kun nogle faa af de Træk, der sent vil glemmes, jeg kan umulig gengive dem alle; de vilde heller ikke paa Tryk gøre det Indtryk paa Læserne, som de gjorde paa os, der i Tusmørket hørte dem af

Br. Busch's egen Mund. Tænk blot paa saadant som Nætterne i de klamme Skyttegrave, eller Julen hos Englænderne, der indbød Br. Busch's Kompagni, som førtes af en af Kollegiets Elever fra den tyske Skole, *Kamphaus*, til engelske Cigaretter o. l.! Det løb os koldt ned ad Ryggen ved Tanken om de lemlæstede Soldater, og Br. Busch skildrer endvidere for os, hvordan en Gudsmoderstatue bragte Velsignelse over den farlige Bolig, han og hans Kammerat havde, hvilket næppe var en Tilfældighed. Pudsigt virker saa igen Broderens Fortælling om, hvordan han i en erobret Landsby gennem et Kældervindue slipper ind i et Hus, hvor han finder et dækket Kaffe bord efter i en Uge ikke at have nydt noget.

Til sidst hører vi, hvordan han, da han en Morgen ligger hjemme i sit Logi i *Lippe-Detmold* vækkes af en Revolutionær, der melder ham, at han skal give Møde til Valg af et Soldaterraad. Og her er det, vor kære Gæst, »ikke fordi han tidligere har været Underofficer, men paa Grund af sit loyale Sindelag«, vælges til Medlem.

Broder Busch vil allerede slutte, da han opfordres til at fortælle om de *30 Krigsfanger*, han gjorde med et *Smæk*, hvordan han alene overraskede dem, mens de sad og passiarede, og de i den Tro, at der følger flere efter, *udleverer deres Vaaben og deres Proviant til ham*. Under hele Foredraget illustrerer Broderen sine Oplevelser ved Fotografier og Prospektkort, og efter at Formanden paa Tysk havde takket Foredragsholderen for den hyggelige Aften, gik der en rusten Kniv rundt, som var taget af en Kolonisoldat.

Mange var de, der efter Foredraget vilde trykke Broderens Haand for de storartede Timer, de vil sent glemme dem og vor venlige lille Gæst, der desværre om alt for kort Tid igen vil forlade Danmark.

Franz Blatt.

HOLGER FREDERIKSEN

FOTOGRAFISKE ARTIKLER

Ordrupvej 100. — — Telefon Ordrup 710.

Voldkvarterets Magasiner

Alexis Wrem

Tlf. Ordrup 40 & 1084

Charlottenlund

Sln **Vindjakke og Regnfrakke,**

samt alle øvrige *Beklædningsgenstande,*
Matrosdragter, Jakke og Nordfolktøj,

Mammond Benklæder

af *blaat Cheviot, Khacki og Vindstof*

køber man i

Spejder Depotet :: Nørregade 14.

Telefon: Central 3186.

Alt stærkt og billigt.

Brugsforeningen

for Ordrup og Omegn

Tlf. Ord. 973 Fredensvej 73 Tlf. Ord. 973

Husk Mor

paa at købe

HOLMS

MALT-KAFFE

Jægersborg Allé 6. Tlf. Ordrup 45.

Modemagasinet*Lindegaardsvej 40**anbefales til Sæsonen**Sidste Nyheder i**Hatte, Blomster og Fantasi.***Charlottenlund Materialhandel****Kolonial & Vin
GEORG PETERSEN**■ *Jernbanevej 13 - Tlf. Ord. 367* ■**WILLUM IBSEN**

SKOMAGERMESTER

15 - LINDEGAARDSVEJ - 15

1. Kl. Reparationsværksted

Moderate Priser.

Spis Th. Hansens*Kager, Is & Konfekturer.*

TELF. ORDRUP 308

TELF. AMAGER 503 x.

Jægersborg Allé's Mejeri

anbefaler sig til de ærede Forbrugere af

Mælk, Fløde, Smør og Is.

Friske Varer.

Fineste Kvalitet.

Butik: Jægersborg Allé 30. Telf. Ordrup 37.

Filialer: Strandvejen 136. Telf. Hellerup 1577.

Gjentoftegade 23. Telf. Gjentofte 507.

Bernstorffsvej 127. Telf. Hellerup 1987.

Hyldegaardsvej 7. Telf. (opgives senere).

Oluf Nielsen*Kød- og Flæske-Udsalg.**Telf. Ordrup 47.**Jægersborg Allé 23.***E. Hasselholt's**

Cigarforretning og Kiosk

Lindegaardsvej 9

Telf. Ordrup 1504.

*Stort Udvalg i Cigarer fra Landets bedste Firmaer.*3 Jægersborg Allé 3 **Viggo Byrum** 3 Jægersborg Allé 3
Tlf. Ordr. 1186 Tlf. Ordr. 1186**CYKLEFORRETNING**

Annonceagent søges!

Paa Grund af Strejke tilbydes denne fordelagtige Plads til enhver Elev paa Skolen (undtagen 1 F.) Da der sikkert vil blive stor Rilt om Pladsen, skal alle Ansøgninger være indsendt senest den 5. Oktbr. Løn 255 Kr.

Uhre, Brillor, Pincenez.

Lager af alle Sorter Uhre. Afdelte Uhrmagerforretning i Charlottenlund. Største Garanti. Reparationer rimelige Priser.

P. J. HYLLEHOLT,
Uhr- og Instrumentmager,
Jægersborg Alle 20. Tlf. Ordrup 425.

**Charlottenlunds
Tapetlager.**

*Eneste
Special-Forretning.*

Lindegaardsvej 38.

Telefon Ordrup 412.

Sparekassen for Kjøbenhavn og Omegn.

(Stiftet 1820)

Charlottenlund Afdeling,

:: Fredensvej 1. ::

Aabent 9—3, Lørdag 9—2 samt Fredag Aften 6—8.

Renten er 3½ % p. a. paa almindel. Vilkaar.

4 % p. a. paa længere Opsigelse.

Sparemærkebøger à 2, 5 & 10 Kr.
modtages som Indskud.

Udbetaling kan ske ved Check
3½ %

Telefon Ordrup 117.

Sparemærker og Bøger kan købes ved Afdelingen.

Indbetaling af Skatter.

Husk!

W. PETERSEN'S

Skotøjs-Reparationsværksted

107, Ordrupvej 107.

GLARMESTER

WALTHER JENSEN

FREDENSVEJ 48.

— TELEFON 25 ORDRUP —

W. T. Ebbesens Eftf.

1. Kl.s Kød- og
Flæskeudsalg

109, Ordrupvej 109
Telf. Ordrup 98.

VALD. NIELSEN

Jægersborg Alle 6,
prima Solinger Lommeknive, Dolke,
Portemonnæer,
Rygsække,
Bogbærere
og Fodbolde m. m.

A. M. Hirschsprung & Sønner.

CIGARER :: TOBAKKER :: CIGARETTER

IMPORT AF ÆGTE HAVANNA-CIGARER

23, ved B. ROSENBAUM **23**
Jægersborg Allé

lige for Lindegaardsvej.

Tlf. Ordrup 717.

Julius Simonsen

1. Kl.s Skotøjsmagasin.

Jægersborg Allé 6.

Telf. Ordrup 389.

Leverandør til

Varelotteriet.

Blomsterforretningen

„Le Jardinier“,

Jægersborg Allé 6.

Telf. Ordrup 83.

Udsalg fra
Teglgaardens Handelsgartneri.
LUDVIG E. BOA.

≡ Moderne Bindi. ≡

A. Petersen

Jægersborg Allé 31

Telf. Ordrup 943.

REPARATION af CYKLER
Motocykler og Symaskiner udføres.
Cykler opbevares for Vinteren.

Alb. Schimmel,

Skredder.

Lindegaardsvej 10.

Anbefaler sig med alt til Faget
henhørende.

TELF. ORDRUP 536

TELF. ORDRUP 536

CHR. POULSEN

JÆGERSBORG ALLÉ 28

SALG AF PARFUMERIE BREININGS TOILETARTIKLER.

V. Nielsen,
Skotøjsreparation.
Jernbanevej 13.

TORVEHALLEN

Jægersborg Allé 5
Telf. Ordrup 515.

Anbefaler sig til det ærede Publikum
med daglig friske
Grøntsager og Delikatesser.
VARERNE BRINGES OVERALT.

Frugtforretningen „Jægersborg“. Telf. Ordrup 735.

23, Jægersborg Allé 23.

Daglig Tilførsel af 1. Klasses Frugt og Grøntsager.

Varene bringes overalt.

Ærbødigst G. BELLING.

Ida & Gustav Krog

Fotografisk Atelier.

Christiansholm, Klampenborg.
Tlf. Ord. 211.

Lindegaardsvej 39, Charlottenlund.
Tlf. Ord. 1090.

Plader og Films fremkaldes, og Billeder forstørres for Amatører.

HEDDA HALLAGER

TANDLÆGE

FREDENSVEJ 48

Lingeri-Magasinet

(NANNA JESPERSEN)

Jægersborg Allé 23

Telf. Ordr. 1179

Bluser, Kraver, Silkebaand.

∴ Skotøjs-Reparation ∴

Jægersborg Allé 54.

Telf. Ordrup 1756.

Mit store Lager af stærkt Materiale garanterer

▲▼ bedste Saaler til Skolebrug. ▼▲

ALB. HOUBORG.

ALBERT MONTY

25, Jægersborg Allé 25 ∴ Telf. Ordrup 115.

Velassorteret **Manufakturforretning.**

Egen Systue for Dame-Garderobe.

„CHROMSALEN“

Jægersborg Allé 20 leverer vandtætte **Saaler**
2 á 3 Gange stærkere end almindeligt Læder.

Fiskehuset, Ordrupvej 114,

anbefaler sig med altid første Klasses Fisk.

Varerne bringes overalt.

Telf. Ordrup 1829.

Ærbødigt Chr. Sørensen.

Chr. Larsens 1. Kl. H a a n d s k o m a g e r i

Ole Bruunsvej 3 (Kælderen) Hj. af Jægersborg Allé

Tlf. Ordr. 825. Billigste Priser. Fodtøjet hentes og bringes. Tlf. Ordr. 825.

KIOSKEN Bernstorffsvej

Hj. af Maltegaardsvej

Telefon
Ord. 1120.

anbefaler sig til det ærede Publikum.

•HØJEN• udgives af Foreningen •Højens•.

Redaktør: Franz Blatt, Sponnecksvej 16, Gentofte. Telf. Gentofte 568.

Forlægger og Kasserer: Poul Nøhrind, Jægersborg Allé 31 A, Charlottenl. Tlf. Ordr. 1571.

Annonceekspedition: Skovvej 6, Klampenborg, Dyre Jespersen.